

DEVARIM

HOLY LAND, HOLY PEOPLE

Our Connection to Israel Is Sacred

PARSHAH OVERVIEW

Devarim

On the first of Shevat (thirty-seven days before his passing), Moses begins his repetition of the Torah to the assembled Children of Israel, reviewing the events that occurred and the laws that were given in the course of their forty-year journey from Egypt to Mount Sinai to the Promised Land; rebuking the people for their failings and iniquities; and enjoining them to keep the Torah and observe its commandments in the Land that G-d is giving them as an eternal heritage, into which they shall cross after Moses's death.

Moses recalls his appointment of judges and magistrates to ease his burden of meting out justice to the people and teaching them the word of G-d; the journey from Mount Sinai through the great and fearsome desert; and the sending of the spies and the people's subsequent spurning of the Promised Land, so that G-d decreed that the entire generation of the Exodus would die out in the desert. "Also against me," says Moses, "was G-d angry for your sake, saying, 'You, too, shall not go in there.'"

Moses also recounts some more recent events: the refusal of the nations of Mo'ab and Ammon to allow the Israelites to pass through their countries; the wars against the Emorite kings Sihon and Og, and the settlement of their lands by the tribes of Reuben and Gad and part of the tribe of Manasseh; and Moses's message to his successor, Joshua, who will succeed him in taking the Land and lead them in the battles for its conquest: "Fear them not [in these battles], for the L-rd your G d, He shall fight for you."

Why are Jews so connected to and invested in the Land of Israel—even if they live thousands of miles away and possibly have never been there for generations?

TEXT 1

Deuteronomy 1:1-8

א. אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן, במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן נחצרות ודי זקב.

ב. אחד עשר יום מחרב דרד הר שעיר, עד קדש ברנע.

ג. ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש, דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' אתו אלהם.

ד. אחרי הפתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב בקשבון, ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי.

ה. בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר.

1. These are the words that Moses spoke to all Israel on that side of the Jordan in the desert, in the plain opposite the Sea of Reeds, between Paran and Tofel and Lavan and Hazeroth and Di Zahav.

2. "It is eleven days' journey from Horeb by way of Mount Se'ir to Kadesh Barne'a."

3. It came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first of the month, that Moses spoke to the Children of Israel according to all that the L-rd had commanded him regarding them.

4. After he had smitten Sihon, king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og, king of the Bashan, who dwelt in Ashtaroth in Edre'i.

5. On that side of the Jordan, in the land of Mo'ab, Moses commenced and explained this law, saying,

TEXT 1

Deuteronomy 1:1-8

ו. ה' אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחָרֵב
לֵאמֹר, רַב לָכֶם שְׁבַת בְּהָר הַזֶּה.

ז. פָּנּוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבֵאוּ הַר הָאֱמֹרִי
וְאֵל כָּל שְׂכֵנָיו, בְּעֶרְבָה בְּהָר וּבְשִׁפְלָה
וּבְנֶגֶב וּבְחֹוֹף הַיָּם, אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַלְבָּנוֹן עַד הַנָּהָר הַגָּדוֹל נָהָר פָּרָת.

ח. רָאָה נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם אֶת הָאֶרֶץ,
בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה'
לְאַבְתֵּיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לְתַת לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם.

6. “G-d spoke to us in Horeb, saying, ‘You have dwelt long enough at this mountain.

7. “Turn and journey, and come to the mountain of the Amorites and to all its neighboring places, in the plain, on the mountain, and in the lowland, and in the south and by the seashore, the land of the Canaanites, and the Lebanon, until the great river, the Euphrates River.

8. “See, I have set the land before you; come and possess the land that G-d swore to your forefathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give to them and their descendants after them.”

TEXT 2

Rashi, Deuteronomy 1:6

— "רַב לָכֶם שָׁבַת". הַרְבֵּה לָכֶם גְּדֹלָה וְשָׂכָר עַל יְשִׁיבְתְּכֶם בְּהַר הַזֶּה —
עָשִׂיתֶם מִשְׁכָּן, מְנוֹרָה, וְכֵלִים, קַבְלֹתֶם תּוֹרָה, מִנִּיתֶם לָכֶם סִנְהֶדְרִין,
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת.

“You have dwelt long enough.” He has given you much greatness and reward for having dwelt at this mountain—you made a Tabernacle, a *menorah*, and the other sacred vessels of the Temple; you received the Torah; you appointed courts and hierarchies of leaders.

QUESTION

Why didn't the Jewish nation enter Israel as quickly as possible, and then take care of everything else?

TEXT 3

Genesis 10:5

מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אֵיִי הַגּוֹיִם בְּאֶרְצֹתָם, אִישׁ לְלִשְׁוֹ
לְמִשְׁפָּחָתָם בְּגוֹיֵיהֶם.

From these, the islands of the nations separated in their lands, each one to their language, according to their families, in their nations.

A nation's identity is bound to its homeland.

The Jewish nation's identity, however, was established in the middle of the desert. Accordingly, our identity isn't tied to any place—it's tied to the Torah.

TEXT 4

Exodus 19:6

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מְמַלְכֹת כְּהֹנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ.

And you shall be to Me a kingdom of
princes and a holy nation.

ANSWER

The Jewish nation had to develop and fortify their own holiness in order to withstand surrounding influences.

TEXT 5

Leviticus 19:2

קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי.

You shall be holy, for I [G-d] am holy.

TEXT 6

*Midrash, Tanchuma,
Kedoshim 5*

קְדוּשִׁים תִּהְיוּ. לָמָּה? לְפִי שֶׁהִדְבַקְתִּי אֶתְכֶם לְמַתְנִי, שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי כַּאֲשֶׁר יִדְבַק הָאָזוֹר אֶל מַתְנֵי
אִישׁ וְגו'" (יִרְמְיָהּ יג, יא). לְפִיכֹה, "קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'". אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְיִשְׂרָאֵל: אֲנִי אֵינְנִי כְּבֶשֶׁר וְדָם. מְלֶךְ בְּשָׂר וְדָם, אֵין רְשׁוּת לְהַדְיוּט לְהַקְרוֹת בְּשֵׁמוֹ . . . וְנִקְרָא
קְדוֹשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר: "קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת" (יְשַׁעְיָהוּ ו, ג), וְכֵן "כִּי קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת"
(תְּהִלִּים צט, ט). וְנִקְרָא לְיִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, שֶׁנֶּאֱמַר: "קְדוּשִׁים תִּהְיוּ".

“You shall be holy.” Why? For I have attached you to My hip, as the verse states, “As the belt is attached to the hip of man” (Jeremiah 13:11). Therefore, “You shall be holy, for I, G-d, am holy.” G-d told the Jewish people, “I am not like a human king. An ordinary person is not allowed to carry the king’s name. . . . By contrast, G-d is called holy, as the verse states, ‘Holy, holy, holy, the L-rd of Hosts’ (Isaiah 6:3), and ‘For the L-rd of Hosts is holy’ (Psalms 99:9). The Jewish people are also called ‘holy,’ as the verse states, ‘You shall be holy.’”

The Mishkan was built as a physical place for G-d's holiness to be manifest.

TEXT 7

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei
Sichot 24, p. 16*

די נקודה עיקרית פון א גוי קדוש איז — בלשון הכתוב "קדושים תהיו כי קדוש אני" — מען מוז זיין א גוי קדוש ווייל "קדוש אני" איז "ושכנתי בתוכם", "עשיתם משכן" עס איז דא א מקום קבוע וואו עס איז שורה קדושתו של הקדוש ברוך הוא.

The main component of a "holy nation" is, as the verse states, "You shall be holy, for I [G-d] am holy." A nation must be holy because G-d, Who is holy, is present in their midst. The Jewish nation made a Mishkan—Tabernacle [lit., "a dwelling place"] so that there would be a fixed location for G-d's holy presence.

TEXT 8

Numbers 15:40

לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי,
וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם.

So that you shall remember and
perform all My commandments and
you shall be holy to your G-d.

TEXT 9

Rabbi Bachya ben Asher
ibn Halawa, Kad
Hakemach, Erech Tzitzit

דבר ידוע כי קדושתן של ישראל תלויה במצות, והוא שאמרו בספרי: והתקדשתם זו קדושת מצוה.

והמצות האלה שנצטוינו להתקדש בהן הן המצות המקובלות, שהן הן עיקר הקדושה, והוא שרבותינו זכרונם לברכה חכמי האמת תקנו לנו לברך עליהן: אשר קדשנו במצותיו וצונו. ועל המצות המקובלות האלה נקראו ישראל בסיני גוי קדוש, שנאמר: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט, ו).

A popular idea teaches that the holiness of the Jewish nation hinges upon the *mitzvot*. This is the meaning of the statement of the *Sifrei* on the verse, “You shall be holy”—this refers to the holiness of *mitzvot*.”

The commandments are the primary source of our holiness, and it is for this reason that our sages instituted the blessing “Who has sanctified us with His commandments, and commanded us to [perform a given mitzvah].” It is because of the *mitzvot* that the Jewish nation was branded a “holy nation” at Mount Sinai, as the verse states, “And you shall be to Me a kingdom of princes and a holy nation” (Exodus 19:6).

The rabbinical courts served to guide the Jews through the daily practice of the mitzvot and helped them build holy lives.

TEXT 10

*Maimonides, Mishneh
Torah, Laws of Rebels
1:1, 4*

בית דין הגדול שבירושלים הם עקר
תורה שבעל פה. והם עמודי ההוראה
ומהם חק ומשפט יוצא לכל ישראל.
ועליהם הבטיחה תורה, שנאמר: "על פי
התורה אשר יורוד", זו מצנת עשה.

כל דין שנולד בו ספק לאחד מישראל
שואל לבית דין שבעירו. אם ידעו אמרו
לו. אם לאו הרי השואל עם אותו בית
דין או עם שלוהיו עולין לירושלים
ושואל לבית דין שבהר הבית. אם ידעו
אמרו לו. אם לאו הכל באין לבית דין
שעל פתח העזרה. אם ידעו אמרו להן
ואם לאו הכל באין ללשכת הגזית לבית
דין הגדול ושואלין.

The [members of the] Supreme Sanhedrin in Jerusalem are the primary arbiters of the Oral Law. They are the pillars of instruction from whom statutes and judgments issued forth for the entire Jewish people. Concerning them, the Torah states, "You shall do according to the laws that they shall instruct you . . ." (Deuteronomy 17:11). This is a positive commandment.

If a doubt arose in a Jew's mind over any law, he or she would inquire of the court in their city. If the [court] knew, they would answer. If not, the questioner and that court or its agents ascended to Jerusalem and asked the court that held sessions on the Temple Mount. If they knew, they would answer; if they did not know, everyone would come to the court that held sessions at the entrance to the Temple courtyard. If they knew, they would answer; if they did not know, everyone would come to the Chamber of Hewn Stone, to the Supreme Sanhedrin, and present the question.

TEXT 10

*Maimonides, Mishneh
Torah, Laws of Rebels
1:1, 4*

אם הָיָה הַדָּבָר שֶׁנִּלְדָּב בּוֹ הַסֵּפֶק לְכָל יְדוּעַ
אֶצֶל בֵּית דִּין הַגָּדוֹל בֵּין מִפִּי הַקַּבְּלָה בֵּין
מִפִּי הַמִּדָּה שֶׁדָּנוּ בָּהּ, אוֹמְרִים מִיָּד. אִם
לֹא הָיָה הַדָּבָר בְּרוּר אֶצֶל בֵּית דִּין הַגָּדוֹל
דָּנִין בּוֹ בְּשַׁעֲתָן וְנוֹשְׂאִין וְנוֹתְנִין בַּדָּבָר עַד
שֶׁיִּסְכְּמוּ כָּלָן, אוֹ יַעֲמְדוּ לְמַנְּן וַיִּלְכוּ אַחַר
הָרֶב, וַיֹּאמְרוּ לְכָל הַשּׂוֹאֵלִים: כֹּה הִלְכָהּ.

If the matter that was unresolved by all the others was known to the Supreme Sanhedrin—either as part of the Oral Tradition or because of its derivation through the principles of exegesis—they would relate the decision immediately. If, however, the decision was unclear to the Supreme Sanhedrin, they would deliberate about the matter at that time and debate it back and forth until they reached a unanimous decision, or until a vote was taken. In such a situation, they followed the majority and then told all the questioners, “This is the Halachah.”

TEXT 11

Zechariah 2:16

וְנָחַל ה' אֶת יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ,
וּבָחַר עוֹד בְּיְרוּשָׁלַם.

And G-d shall inherit Judah as His portion in the holy ground, and shall choose Jerusalem again.

TEXT 12

Joshua 5:15

וַיֹּאמֶר שָׂר צָבָא ה' אֵל יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁל נַעֲלֶיךָ מֵעַל
רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא,
וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן.

And the captain of G-d's host said to Joshua, "Remove your shoes from your feet, for the place on which you stand—it is holy." And Joshua did so.

The Land of Israel is considered holy not just due to the presence of the Holy Temple and the holy nation.

Instead, its holiness is inherent, in its very ground

Given the spiritual quality of the Land, we behave with spiritual sensitivity when we visit holy sites.

TEXT 13

*Rabbi Yeshayahu Halevi
Horowitz, Shenei Luchot
Haberit, Exodus 3:5*

ראוי לאדם ללמוד מכאן, האדם שהוא במקום קודש צריך לקדש את עצמו ביותר. ואם מגיע למקום עוד יותר מקודש, צריך להתקדש בתוספות קדושה ביותר וביותר.

One should learn from here that when a person is in a holy place, they should adopt holy practices. The holier the place, the more holy practices one should adopt.

TEXT 14

*Midrash, Tanchuma,
Re'eh 8*

הָיוּ סְבוּרִין לִיכַנֵּס לְאֶרֶץ מִיָּד. אָמַר לָהֶם: אַתֶּם סְבוּרִים לִירֵשׁ אֶת אֶרֶץ, שְׁמַרוּ
זֵרְכוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר: "קִוֵּה אֵל ה' וְשָׁמַר זֵרְכוֹ וִירוּמְמֶךָ לְרֵשֶׁת
אֶרֶץ, בְּהִכָּרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה" . . . אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יָבֹאוּ יִשְׂרָאֵל שְׂבָאוֹ
לְחֵלְקִי, וַיִּנְחְלוּ אֶת הָאֶרֶץ שְׂבָאָה לְחֵלְקִי.

The Jewish people were thinking to enter the Land immediately. Moses said to them, “You are thinking to inherit the Land? Keep the way of the Holy One, blessed be He, as it is stated (Psalms 37:34), ‘Look to G-d and keep to His way, and He will raise you high that you may inherit the Land; when the wicked are cut off, you shall see it.’” . . . The Holy One, blessed be He, says, “Let the people of Israel who have come to be My portion inherit the Land that has come to be My portion.”

While Israel is our ancestral homeland, its holiness requires us to cultivate our own holiness, in order for us to be its worthy inhabitants.

Our connection to Israel is based on our spiritual lives.

By fully embodying our identity as a holy nation, we demonstrate our intrinsic connection to the Holy Land.

TEXT 15

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Sichot
Kodesh 5731:2, p. 437*

אז ס'קומט צוגיין א איד וואו ער זאל זיך ניט געפינען, און ער זאגט אז מ'זאל
וויסן זיין, אז ארץ ישראל איז ארץ הקודש, און בשעת ס'העלפט ניט קיין
ראיות פון אידן, זאגט מען עם, פאר ארום איבער אלע שבעים אומות, און
פרעג ווי אזוי הייסט אט די לאנד, וועסטו הערן אז זיי רופן דאס יעדערער
בלשונו "ארץ הקודש" צי אין ענגליש "הולי לאנד" צי אויף רוסיש . . . וכו'
וכו'.

When one doesn't accept Jewish proofs that the Land of Israel is the Holy Land, we can tell them to travel around the world and ask any of the nations of the world what this land is called, and they will discover that every nation refers to it in their language as a "holy land," whether it is in English, in Russian, etc., etc.

On a spiritual level,
when we live up to
the Torah, we draw
peace into the Land.

TEXT 16

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5743:1, pp.
141–142*

מכיון שכל אחד ואחת מישראל (כולל ילד וילדה קטנים) יורשים את התורה כולה, הרי בודאי שהפסוק "ברזל ונחשת מנעליך" שייך גם אליהם, כלומר, שגם הם יכולים לפעול ולסייע בבטחונה של ארץ ישראל, שתהיה באופן של "ברזל ונחשת מנעליך".

וגם כאשר הם נמצאים בפינה רחוקה — מוטלת גם עליהם האחריות לשמירת בטחונה של ארץ ישראל, מכיון שכל ארץ ישראל היא "נחלת עולם" של כל אחד ואחת מישראל, כי כשם שיורש את התורה כולה, כמו כן יורש את כל ארץ ישראל, בהיותו בן אברהם יצחק ויעקב, ובת שרה רבקה רחל ולאה . . .

All Jewish people are the inheritors of the entire Torah, which includes the verse, "Your locks are iron and copper" (Deuteronomy 33:25). As such, every single Jew possesses the ability to influence the security of the Land of Israel and to create "locks of iron and copper" for its protection.

Even if one is very far away from Israel, they still have the responsibility to care for its security, as the Land of Israel is the eternal birthright of every Jew.

TEXT 16

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5743:1, pp.
141–142*

זאת אומרת: כאשר כל אחד ואחת
מישראל, כולל ילדים קטנים, לומד
תורה ומקיים מצוות — הרי הוא פועל
את הענין ד"ברזל ונחשת מנעליך" עבור
כל בני ישראל (מכיון שכל אחד מתקשר
עם כלל ישראל על ידי קיום מצות
"ואהבת לרעך כמוך" — כפי שמביא
אדמו"ר הזקן בהתחלת סידורו "נכון
לומר קודם התפלה הריני מקבל עלי
מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך"),
כלומר, שעל ידי לימוד התורה וקיום
המצוות נפעל הענין ד"ברזל ונחשת
מנעליך", היינו, שארץ ישראל נעשית
"סגורה במנעולים ובריחים של ברזל
ונחשת", כך "שלא יוכלו האויבים
להכנס בה".

Practically, this means that when any Jew—
even a young child—studies Torah and
observes *mitzvot*, they create “iron and copper
locks” for the entire Jewish nation (being that
all Jews are interconnected). In other words,
when one studies Torah and performs *mitzvot*,
they secure the Land of Israel with “locks of
iron and copper” against any adversary.

TEXT 16

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5743:1, pp.
141–142*

ומזה מובן שביכלתו של כל אחד ואחד
מישראל לפעול ולסייע בשמירת בטחונה
של ארץ ישראל באופן ד"ברזל ונחושת
מנעליך" — כי על ידי זה שמוסיף
בלימוד התורה וקיום המצוות, נוסף
באמיתית הענין ד"ברזל ונחושת",
כלומר, שהקדוש ברוך הוא — ה' אלקי
הצבאות — אוסף את כל התורה ומצוות
("ברזל ונחושת") של כל בני ישראל
ב"מחסן" מיוחד לכך (כנהוג בצבא),
ומשם מחלקו הקדוש ברוך הוא בכל
מקום ומקום בהתאם לצרכיו, כך שבכל
מקום ומקום שבו נמצאים בני ישראל
נפעל הענין ד"ברזל ונחושת מנעליך".

When a Jew increases their study of Torah and observance of commandments, G-d—the Commander-in-chief of the Jewish nation—collects all the Torah and *mitzvot* and puts them in “storage,” and subsequently distributes them wherever they are needed. Thus, in any place where there are Jews, these Torah and *mitzvot* create “iron and copper locks” for their protection.

When we stand with G-d,
through the holiness of
the Torah, we are truly
standing with Israel.

KEY POINTS

1. After the Jews left Egypt, they did not even attempt to enter Israel before they received the Torah, built the Mishkan, and established courts.
2. It was important to establish our identity as a holy nation before entering the Holy Land.
3. Holiness is sensitive; it must be cultivated with care.
4. The Land of Israel is inherently holy.
5. When we act as a holy nation, we demonstrate to the world that the Holy Land is ours.
6. When we act as a holy nation, we draw blessings for protection to the Holy Land.

